

ce se nămiă Matatia fișlă lui Ion. Era zăbă bătută de o  
sărbătoare patruzeci de ani.

Avea cinci fii, și, ca cei cinci fii ai săi, emi-  
din Ierusalim, și se petrase pe muntele Modin, ce  
se află spre apăsă trei ore departe de cetatea sântă.

Cei cinci fii ai săi se nămiă :

Ion, pronumit Gaddis ;

Simon, pronumit Tasi ;

Isda, pronumit Makabeș ;

Eleazar, pronumit Avaron ;

Și Ionata, pronumit Anșis :

Și, acolo, stănd în nișoare în mizloklă fș-  
garilor, strigă, ca vorba și ca pșră în vint, ca  
are șăni profeciă kări aț dată plinșă pentru Ie-  
rusalim :

— O nefericăre! nefericăre pentru mine! Am  
fost dar pșkășă ca să vșă amțrășnea poporășă  
meș și pșinarea șăntei șăni? am fost pșkășă ca  
să viș să meșă așă, pe kănd Ierusalimă este înti-  
nată, pe kănd șăntășă șă se află în mșna stre-  
inilor, și templă șă tratată ca zăbă infamă. Va-  
sele konsakrate mșrișă șăle, șăntă șăte ca niște  
pșinșă în vștaie, și dăse într' zăbă pșmîntă neaspe ;  
bătută șăntă șănișă pe pșrășă kășlorăș lorăș, și ză-  
nișă șăntă kășănișă șă șă șăie în mizloklă șă-  
delorăș. Kăre nășne n' a mōștenităș împșrășă ta,  
o Ierusalime! și ce poporășă nă ș' a înăvșităș din  
despōierile șăle? Toat mșrșmea șă nișă s' a pșuităș,  
și, din liberăș ce eraș, eat-te șăklăș. Totăș ce a-  
veamăș mă șăntă, mă șămosăș, mă șășășitorăș, ș' a